

Publicerad 2015-06-16 18:17 av sandras

Pappa

Du är den enda som har funnits där
då ingen annan gjort det
Den enda som jag vågar lita på att bevara
även den fulaste och mest plågsamma hemlighet

Alla de gånger jag skrikit ut min ångest
och du har tvingat mig att ligga stilla
Det är de gångerna du har lyckats hindra mig
från att göra mig själv illa

När medicinerna inte hjälper
och istället försvårar
Då har du med din tröjärm lyckats trola bort
alla mina salta mascaratårar

Du är den som lärt mig så otroligt mycket
om både mig själv och om andra
Ibland är det nästan skrämmande
hur väl vi faktiskt känner varandra

Du har lärt mig
att bita ihop men att våga gråta ut
Även i det svartaste mörker
spricker ljuset igenom till slut

Hur man inte kan vara modig
om man heller aldrig är rädd
Men att man kan utstå mycket glädje och smärta
om man är väl förberedd

Och också hur man aldrig kan vara det
till hundra procent
Att hur mycket man än önskar man kunde gå tillbaka
kan man inte ändra det som redan hänt

Mest av allt har du fått mig att inse
hur pass viktigt det är att tycka om sig själv och den man är
Jag vill säga
”Pappa jag kommer att göra det någon dag, jag svär”

Men jag tror att jag skulle kunna klara det mesta
så länge du finns kvar
Om jag en dag kan ärva
bara lite av all den styrkan du har

Och pappa jag kommer att göra det någon dag, jag svär.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sandras med Poeter.se id #51441 innehar upphovsrätten